

Олена ЛОПАЄВА
старший викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна)

ПСИХОЛОГІЧНА ПІДГОТОВКА ПРАЦІВНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ДО ВИКОНАННЯ СЛУЖБОВИХ ЗАВДАНЬ

На сьогодні дуже гостро постає питання щодо психологічної підготовки працівників Національної поліції. Це, насамперед, зумовлюється підвищенням якісних та високих показників, які характеризують стан боєготовності підрозділів та військових частин Національної гвардії України. Службова діяльність поліцейських та військовослужбовців Національної гвардії України проходить у складних, а інколи й в дуже екстремальних умовах та вимагає від особистості високого рівня розвитку певних індивідуально – психологічних якостей.

Варто зазначити, що психологічна готовність до застосування зброї працівниками Національної поліції та військовослужбовцями Національної гвардії України залежить, насамперед, від особливостей особистості, тобто від якостей, які характеризують особистісний адаптаційний потенціал працівника, від його рішучості, ситуаційної, у особистості тривожності, а також від комплексу поведінкових реакцій.

Після вирішення деяких ситуацій, працівник правоохоронного органу повинен вміти самовідновлюватися як психологічно, так і фізично. З іншого боку, вплив несприятливих факторів оперативно-службової діяльності є джерелом виникнення та розвитку психологічної адаптації та несприятливих змін особистості [1 с. 55].

Доцільно виділити внутрішні та зовнішні фактори, які впливають на готовність працівників правоохоронних органів до застосування вогнепальної зброї. Варто зазначити, що правоохоронець під час виконання службового обов'язку піддається впливу таких негативних факторів, як:

– моральна та фізична протидія з боку осіб, які порушили законодавство (ненормативна лексика, образа та фізичний опір працівникам поліції при затриманні). Більша частина правопорушень здійснюється особами в стані алкогольного сп'яніння, агресивними, раніше засудженими або особами, які стоять на обліку;

– негативне ставлення до поліції частини суспільства, яке виражається в невдоволенні та негативних висловлювань на адресу поліції добропорядних громадян.

Наприклад, поведінка та негативна реакція водіїв транспортних засобів на перевірку документів працівниками поліції. Таким чином, в суспільстві формується помилкове негативне відношення до охоронців правопорядку. Велику роль також відіграють взаємовідносини у колективі. Взаємовідносини можна поділити умовно на дві складові: керівник – працівник та працівник – працівник. Так, всередині колективу може існувати психологічний бар'єр, який загострює недовіру та нерозуміння між керівництвом та підлеглими. Також, чим більше працівник проводить часу на службі, тим більше він, інколи вимушено відчуває психологічний дискомфорт від нерозуміння зі сторони керівництва.

Отже, можна зробити висновок, що на працівника правоохоронних органів впливає багато факторів, які потім можуть негативно вплинути не лише на його здоров'я або психічний стан, але й на виконання службових завдань. Варто зазначити, що під час виконання службових завдань більшість випадків застосування працівниками правоохоронних органів вогнепальної зброї здійснюється саме на коротких відстанях тоді, коли час на приведення зброї до готовності, прицілювання та постріл дуже обмежений. І оскільки перед працівником стоїть жива особа, яка може ще стріляти у відповідь, змінювати своє положення та попасти під приціл лише на коротку мить, тому, в цих випадках, навіть попереджувальний постріл може викликати важкий стрес у працівника правоохоронних органів.

1. Ліпатов І. І., Приходько І. І., Павлов Д. В. Психологічна готовність військовослужбовців внутрішніх військ до службово-бойової діяльності в екстремальних умовах. *Честь і закон*. № 4/2007. С. 54–58. URL : http://books.ndcnangu.co.ua/statti_NDL_3/prihodko_chiz_2007_4.pdf